

fragmenti o signalizmu

miroljub tođorović

Reč, znak, igra i imaginacija suštinska su komunikativna čvorišta signalističke pesme.

**

Razgradnja jezika — razgradnja istorije.

**

Ka spoznaji autonomije i neuništivosti pesničkog govora.

**

Jezik aleatorne poezije: neuhvatljivi nizovi kolokvijalnog govora što stalno izmiču našoj svesti.

**

Pesnički monolozi zamenjeni pesničkim dijalozima.

**

Telesnost jezika — grč uznemirenog znaka.

**

Neprekidno ustalasani, promenljivi tokovi reči i slika.

**

U stohastičkoj pesmi eksplozija jezika.

**

Govor kao izraz samog ustrojstva uma.

**

Preispitati i dopuniti globalne poetičke odrednice apejronizma.

**

Signalisti — istraživači materijalnosti pisma i jezika.

**

Namera da se izdvajanjem jezičkih molekula i atoma i njihovim rasporedom u prostoru dosegne »akustika tišine«.

**

Ka fenomenologiji imaginarnog.

**

Planetarni izazov scijentističke poezije.

**

Savladati iskonsku tenziju između pesničkog čina i čina tumačenja pesme. Te dve stvaralačke delatnosti (u jednoj ličnosti) mogle bi da se prožimaju i dopunjuju.

**

Eksperiment i demistifikacija umetničkog dela čine osnovu programa svakog avangardnog pokreta.

**

Kreativnost umetnika izražena i potvrđena samo kroz istraživački i otkrivački čin.

**

»Na avangardu pucaju oni koji su pozadi nje, a nipošto oni koji su ispred nje.« (Pikaso)

**

O govoru kao sintezi krika i teksta.

Jasmina Stojanović

U magmi, u kipućoj jezičkoj masi stohastičke poezije, asocijativni mlazevi, mešanje i preplitanje plutajućih nanosa značenja i smisla.

**

Prema poznom Hajdegeru mi nismo gospodari jezika već jezik gospodri nama.

**

Ogroman, odlučujući i sveprožimajući uticaj Dišanove estetike na umetnička kretanja šezdesetih i sedamdesetih godina.

**

Dijalektika umetnosti — dijalektika avangarde.

**

Otvorena i nesputana komunikacija igre.

**

Unutrašnji sukobi u pesmi — reči ispunjene napetošću.

**

Kreativni subjekt: iz konačne stvarnosti ka beskonačnim mogućnostima.

**

Signalizam kao početak nove umetnosti, nove stvaralačke prakse, senzibilnosti, morala, bitno drugačijeg teorijskog i estetskog prilaza umetničkom delu.

**

Forme (oblici) omogućavaju čoveku (umetniku) lakše prodiranje u samu suštinu stvari.

**

Igra (igrivost) u gramatičkoj i ontičkoj strukturi aleatorne i stohastičke pesme.

**

Dijalog jezika sa samim sobom.

**

Koliko je položaj poezije izuzet i izuzetan u jednom spektru raznovrsnih umetničkih disciplina?

**

Belina papira, bela pesma, pesma ni o čemu, osnovni znak, mogućnost iz koje proističe sve ostalo.

**

Signalistička poezija kao šifra i ključ za razumevanje fragmentizovane (diskontinuirane) svesti savremenog čoveka.

**

Na granici jave i priviđenja: Reč i Znak.

Govor (jezik) jedan je od osnovnih elemenata čovekove izuzetne pozicije u planetarnom (kosmičkom) pletivu (tkanju, textum).

**

Hegelova identifikacija subjekta i supstance.

**

Svest o pesmi: neposredna i kontinuirana samorefleksija.

**

Iz začaranog kruga logosa, mita i ideologije.

**

Unutar eksplozivnih prostora signalističke tekstualne prakse.

**

Jedinstvo zvučanja i značenja.

**

Stvaranje nove realnosti u jezičkoj materiji.

**

U fenomenološkoj pesmi otvoreni su novi prostori i ustanovljeni drugačiji načini za istraživanje i eventualno razrešenje očiglednih aporija između subjekta i predmeta.

**

Koje su dominante poezije?

**

Razdvajanje govorne građe od nejezičkog materijala (elemenata).

**

Spoj stvaralačkog nadahnuća, imaginacije sa inventivnošću egzaktnog ludizma (kvantifikacija, aleatorika, permutacija).

**

Ideal slobodnog lebdenja nad stvarima i njihovim značenjima.

**

Šta izdvojiti kao posebno i izuzetno iz spektra signalističkih stvaralačkih postupaka?

**

Šta se krije iza žudnje za nečitljivošću?

**

Apejronistička poetika čudesnog.